KORKU

KORKUNÇ
RÜYALAR
ŞATOSU

PARÇA
PARÇA

VAMPİRİN
LANETİ

İSKELETLER
GEMİSİ

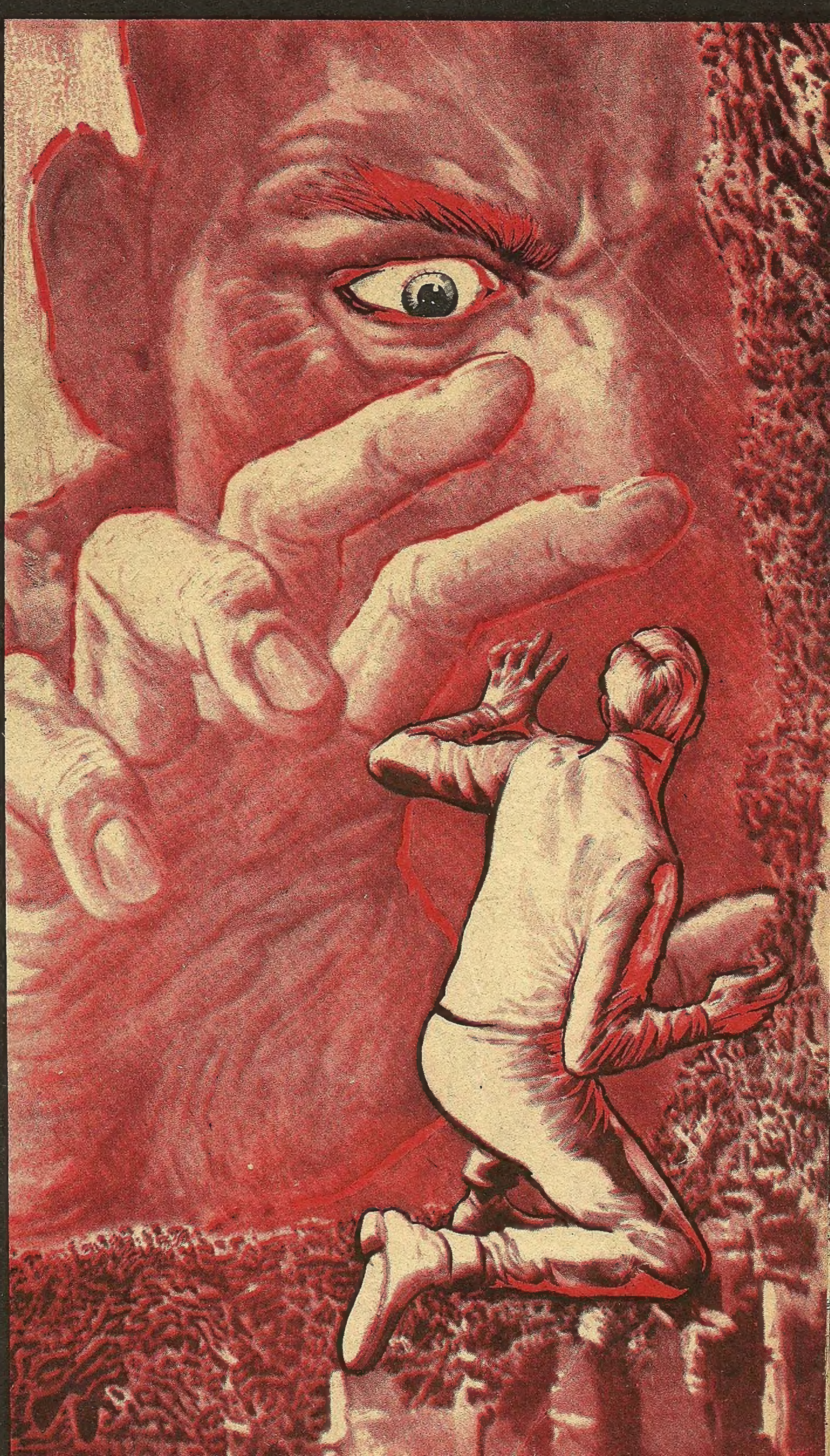

YERYÜZÜNÜN GELMİŞ GEÇMİŞ EN ÜNLÜ FALCI VE SİHİRBAZI OLARAK 15. ASIR İNGİLTERESİNDE YAŞAMIŞ OLAN **MERLİN CALEDONIUS** GÖSTERİLİR. SİHİRBAZLIKTAKİ BÜYÜK GÜCÜ VE MEÇHULE DAİR KEHANETLERİ İLE ÜRKÜTÜCÜ BİR ŞÖHRET KAZANMIŞ VE BU ŞÖHRETİ ONA KRAL ARTHUR'UN SARAYINDA YÜKSEK BİR MEVKİ SAĞLAMIŞTI..
KRALİÇE ANNE VE KRALİÇE ELİZABET'İN ÖLÜMLERİNİ ÖNCEDEN BİLMESİ DE ESRARENGİZ KUVVETİNE BİR DELİL OLMUŞTUR....

MERLİN ADI DAHA SONRALARI BAŞKA FALCILAR VE SİHİRBAZLARCA DA KULLANILMIŞ. BUNLARDAN GENÇ BİR İRLANDALI OLANI AYNI ZAMANDA KAN İÇEN BİR VAMPİR OLDUĞU İÇİN DE ZAMAN ZAMAN ŞÖVALYELERİN SALDIRILARINA UĞRAMIŞTIR.. KARANLIK KUVVETLERİNİ UZUN SÜRE KULLANAN BU İKİNCİ MERLİNDE BİR TAKİPTE AKAR SUYU UÇARAK GEÇMEK İSTERKEN DÜŞÜP BİR KAZIĞA SAPLANIP ÖLMÜŞTÜR. İKİNCİ MERLİN'İN BİRLERCE MASUMU HİPNOTİZE EDEREK KANLARINI EMDİĞİ RİVAYET OLUNUR.....

FRANSIZ KRALLARINDAN XI. LUİS İSE FAL VE BÜYÜYE ÇOK İNANIRDI.. BİR SİHİRBAZI BÜTÜN MÜŞKÜLLERİNİN HALLİNDE YARDIMCI OLARAK KULLANIRDI.. HER DAVRANIŞINDAN ÖNCE FAL BAKTIRIR VE HAREKETİNİ ONA GÖRE YÜRÜTÜRDÜ... ÇOK SEVDİĞİ BİR GÖZDESİNİN ÖLÜMÜNÜ ÖNCEDEN HABER VERMESİNE SİNİRLENEN XI. LUİS FALCIYI ÖLDÜRMEĞE KALKTIYSA DA AYNI FALCI, BU DEFA ÖLÜMÜNDEN ÜÇ GÜN SONRA KENDİSİNİN DE ÖLECEĞİ KEHANETİNDE BULUNARAK DAHA UZUN MÜDDET HAYATTA KALMAYI BAŞARDI..

ŞEYTAN SOYUNDAN GELDİĞİ RİVAYET EDİLEN RASPUTİN'İN DE DEFALARCA ZEHİRLENDİĞİ KILIÇLA YARALANDIĞI ... ÜZERİNE ATEŞ EDİLDİĞİ HALDE ÖLDÜRÜLEMEMİŞ OLMASI SİHİRLİ BİR TAKIM GÜÇLERİNE HAMLEDİLİRDİ... NİHAYET DÜŞMANLARI TARAFINDAN KISTIRILDIĞI BİR YERDE BOĞULARAK ÖLDÜRÜLEBİLMİŞTİ... ZAMANIMIZDA BU TÜRLÜ OLAYLARI TESADÜF, ŞANS KELİMELERİ İLE İFADE VE İZAH ETMEKLE YETİNİYORUZ. BAZEN ÖYLE ŞEYLER OLUYOR Kİ BU İZAH DA YETMİYOR... NE DERSİNİZ...

BU ESKİ ŞATO'NUN HİKÂYESİNİ OKURKEN KENDİNİZİ BAĞIRMAMAK İÇİN ZOR TUTACAKSINIZ. ŞİMDİ HEP BERABER KORKUNÇ RÜYALAR ŞATOSUNDAKİ DEHŞET YOLCULUĞUNA BAŞLIYALIM.
SENİN ZULMÜNDEN KURTULMAMIZ YAKLAŞTI MATTHEV GAUNT. PİS ŞARLATAN. SON DAKİKALARIN YAŞIYORSUN ARTIK. AZRAİL SENİ ALMAYA GELİYOR. HAZIRLAN!
HAZIRLANAYIM MI? APTALLAR! KOCA BUDALALAR! SİZ BU KELİMENİN MANASINI DA BİLMİYORSUNUZ. SİZ SOLUCANLARA YEM OLDUKTAN SONRA BEN TOPRAĞA GİRECEĞİM!
KORKUNÇ RÜYALAR ŞATOSU
RİCHARD VANE KONUŞMASINA BİRAZ ARA VERDİ.. İNGİLTERENİN VAHŞİ SAHİLLERİNDE UZAKTAN UZAĞA BİR UĞULTU DOLAŞIYORDU.. RİCHARD'IN ARKADAŞI PAUL VARNEY KORKUSUNU ALTETMEK İSTERCESİNE HAFİFÇE ÖKSÜRDÜ.. VANE TEKRAR KONUŞMAYA BAŞLADI...
BU HADİSE 1793 DE OLMUŞTU. GAUNT'U KENDİ EVİNDE ÖLDÜRDÜLER. NEREYE GÖMÜLÜ OLDUĞUNU DA KİMSE BİLMEZ. İPUCU OLARAK BULDUĞUM BAZI KAN LEKELERİ HALÂ STÜDYOMDA YERLERDE DURUYOR.
BÖYLE ISSIZ BİR YER İLHAM VERMEK İÇİN BİRAZ ÜRKÜTÜCÜ DEĞİL Mİ? NASIL KORKMUYORSUN HAYRET EDİYORUM! HERHALDE RESİMLERİN DE DE BİR İLERLEME KAYDEDEMİYOR OLMALISIN.

VANE, GARVEY'İ KÜF KOKAN ŞATOYA GETİRDİ... İNSAN YÜZÜ GÖRMEMİŞ KORİDORDAN GEÇEREK ÇÖKMEYE YÜZ TUTMUŞ MERDİVENLERE GELDİLER. HER TARAFTA ÖRÜMCEKLER ÖLÜM YUVALARINI KURMUŞLARDI...
DEMEK SENİ AKADEMİDEN BENİ YOKLAMAK ÜZERE YOLLADILAR ÖYLE Mİ PAUL? YANILIYORSUN.. BU ODANIN.. BU EVİN SANATIM ÜZERİNDE NE ETKİSİ OLDUĞUNU TAHMİN EDEMEZSİN!
GEÇEN SENE BİZE GÖNDERDİĞİN RESİMLERİN ARASINDA BİR DE MEKTUP VARDI.. ONDA ZANNEDERSEM RÜYALARDAN BAHSEDİYORDUN DEĞİL Mİ?
MERDİVENLERİN NİHAYETİNDE VANE BOYA KOKAN DARMADAĞINIK BİR ODANIN KAPISINI ARDINA KADAR AÇTI... YER YER ÖRÜMCEKLER GEZİNİYORDU DUVARLARDA... BİR KÜF KOKUSU KAPLAMIŞTI ETRAFI...
BUNDAN DAHA İYİ RESİM YAPILACAK YER OLABİLİR Mİ YERYÜZÜNDE? FOTOĞRAFLA RESİM ÇEKİLİR FAKAT BU ODADA GÖRDÜĞÜM RÜYALAR BANA HAYATIN TA KENDİSİNİ AKSETTİRİYOR PAUL. ÖYLE BİR ATMOSFERİ, ÖYLESİNE BİR TARİHÇESİ VAR Kİ BU YERİN HİÇ BİR MERCEKLE GÖRÜLMEYECEK ŞEYLER GÖRÜYORUM BEN!
BU EVE RASTLADIM. ETRAF O KADAR SAKİN VE SESSİZDİ Kİ HEMEN TUTTUM... ORMANLIK! ANLATILMAYACAK KADAR GÜZELDİ, MANZARALAR BENİ ÇOK ÇEKİYORDU. ONLARI RESMETMEYE BAŞLADIM. BİRDEN BENİ MATTHEV GAUNT'UN HİKÂYESİ ALLAK BULLAK ETTİ.. VE İŞTE BENİ BU ODAYA KADAR GETİRDİ... NİHAYET BURADA ÇALIŞMAYA BAŞLADIM. VE TESADÜFEN UYKUYA DALINCA DA RÜYALAR BAŞLADI.
"İLK RÜYAMDA, BÜTÜN ŞEHRİ BİR ŞEY ARARCASINA GEZDİM. BİR YER ARIYORDUM. ONU BULANA KADAR DOLAŞMAM GEREKİYORDU..."
"RÜYALARIMDAKİ VAZİFEM TABUTLARI ARAMAKTI.. TOPRAĞIN RUTUBETLİ ÖRTÜSÜ ALTINDA TAHTALAR DA İLK VURUŞTA PARAMPARÇA OLUYORDU..."
"FOSİLLEŞMİŞ BİR ÖLÜYLE YÜZYÜZE GELDİM. ETRAFI SİMSİYAH, İÇİ KIPKIRMIZI ARDINA KADAR AÇILI İKİ GÖZDÜ BUNLAR...
...M. MATTEHEV GAUNT!

UYANMIŞTIM.. NEFES NEFESE KALMIŞTIM. KORKUDAN HER YANIM TİTRİYORDU.. FAKAT RÜYA BANA O KADAR TESİR ETMİŞTİ Kİ.. BİR TÜRLÜ KAFAMDAN UZAKLAŞTIRAMIYORDUM. ARTIK ÇALIŞMAM DA SEKTEYE UĞRAMIŞTI. GELECEK SEFER UYUDUĞUMDA GÖRECEĞİM RÜYAYI DÜŞÜNMEKTEN ÇILGINA DÖNMÜŞTÜM!
DETAYLAR ARASINDA UFAK TEFEK DEĞİŞİKLİKLER OLMASINA RAĞMEN RÜYALAR BİRİBİRİNE BAĞLIYDI.. KORKUNÇ CİNLER, PERİLER ÜZERİME GELİNCE, UYKUNUN AĞIRLIĞINI BİLE ÜZERİMDEN ATMAK ÇOK GÜÇ OLUYORDU.. UYANMAK O KADAR ZORLAŞIYORDU Kİ...
BENİ BİR KABUS ÜLKESİNE GÖTÜRÜYORDU. SANKİ BU MAHLUKLAR, ELLE TUTULMAYAN GÖZLE GÖRÜLSE DE İNANILMAYACAK BİR GERÇEK VARDI BU DÜNYADA.. DERİNLİĞİ BELLİ OLMAYAN UCU BUCAĞI BELİRSİZ BİR SONSUZLUĞA ÇEKİYORLARDI BENİ. BU KORKUNÇ KUVVETE KARŞI KOYMAK HEMEN HEMEN İMKÂNSIZDI.. BİR ÖLÜM KALIM SAVAŞIYDI ARTIK BU...
BİZE GÖNDERDİĞİN ESERLER O KADAR CANLI O KADAR FANTASTİKTİ Kİ.. HİÇ KİMSE BÖYLESİNE BİR RÜYAYI CANLANDIRAMAZ. HER ŞEY O KADAR HAKİKATE YAKIN GÖZÜKÜYOR Kİ.. BÜYÜK BİR ŞAHASER ONLAR. ÜSTÜSTE BU KADAR KORKUNÇ BİR ŞEYİ YAŞAMAK SENİ ÜRKÜTMÜYOR MU? SİNİRLERİN NE KADAR SAĞLAM..
BÜTÜN RÜYALARIM BENİMLE İLGİLİYDİ.. HER BİRİNDE BU KORKUNÇ YARATIKLARLA MÜCADELEYE GİRİŞİRDİM. YERİN DİBİNE DOĞRU ÇEKİYORLARDI BENİ. NE KORKUNÇ BİR SÜRÜKLEMEYDİ O. HER DEFASINDA DAHA DERİNE DOĞRU ÇEKİLİYORDUM. SONUNA KADAR DAYANIP NEREYE GİTTİĞİMİ BULMAK İSTİYORDUM. FAKAT SONLAR DAİMA AYNI OLUYORDU..
MATTHEV GAUNT'UN KORKUNÇ HAYALİ GİTTİKÇE ARTAN DEHŞETLE BÜYÜYOR.. BÜYÜYOR ÜZERİME DOĞRU GELİYORDU.. İNSANÜSTÜ BİR MÜCADELEYDİ BENİMKİ...
YETEEER! YETEEER!

UYANDIĞIM ZAMAN BAYGIN BİR HALDE OLURDUM. KORKUDAN KASKATI KESİLİR NEFES ALAMAZDIM. FAKAT GÖRDÜKLERİMİ BÜTÜN DETAYIYLA RESMETMEK İÇİN YORULMAK BİLMEDEN SAATLERCE ÇALIŞIRDIM...

ÖYLE Kİ.. RESİM BİTTİĞİNDEN BEN DE BİTKİN BİR HALE GELİRDİM. ARTIK KAFAMDAKİ BÜTÜN HER ŞEY BOŞALMIŞ, YENİ BİR DEHŞET DÜNYASINA GİRMEK ÜZERE GÖZLERİMİ KAPARDIM...

İMDAAT!
UYANMAM LÂZIM! UYANMAM LÂZIM.... UYANAMIYORUM!
ALLAHIM! NEDEN UYANAMIYORUM! UYANMALIYIM! UYANMALIYIM!
İMDAAT! İMDAAT! UYANMALIYIM! BİR UYANABİLSEM!...
BIRAK BENİ! BIRAK BENİ!... BIRAAAK!
..EEEEEEEEE!!

RICHARD VANE'İN OMUZLARI DÜŞTÜ.. YÜZÜNÜ ELLERİNİN ARASINA ALDI.. ETRAF BİR SESSİZLİĞE BÜRÜNDÜ.. GARVEY'İN YÜZÜ DE GİTTİKÇE ENDİŞELİ BİR HAL ALIYORDU...
SONRA NE OLDU RICHARD, UYANDIN DEĞİL Mİ? NASIL UYANDIN?
HAYIR PAUL! UYANDIM DENEMEZ.!
ÖLDÜM!
RICHARD! NELER SÖYLEDİĞİNİN FARKINDA MISIN? ALLAHIM! İNANAMIYORUM! NELER SÖYLÜYORSUN?
ANLAMIYOR MUSUN ÖLMEM LÂZIMDI. TEK ÇIKAR YOL BUYDU!
BEN ÖLMESEYDİM!... BEN..... ÖLMESEYDİM....
MATTHEV GAUNT GERİYE DÖNEMİYECEKTİ...
KARANLIK ÇÖKTÜKÇE ETRAF KASKATI BİR SİS İLE ÖRTÜLDÜ. TOPRAK SERTLEŞMİŞTİ... AVCILAR BİR AN ÖNCE KENDİLERİNİ EVE ATMAK İÇİN HIZLI HIZLI YÜRÜYORLARDI... ŞATO'DAN BOĞUK BİR ÇIĞLIK DUYULDU...
O MANYAK RESSAMMIN KALDIĞI EV BU... ACABA BİR ŞEY Mİ OLDU..?
ZANNETMEM... OLSA OLSA... BİRİSİ KÖTÜ BİR RÜYA GÖRÜYORDUR... KÖTÜ BİR RÜYA...
BANA KALIRSA MATTHEV GAUNT, PAUL GARVEY'E BİRAZ GÖZLERİNİ KAPATMASINI ÖĞRETİYOR.. ONU RÜYALI UYKULARA GÖTÜREBİLMEK İÇİN... SİZE DE İYİ RÜYALAR KORKUSUZ OKUYUCULARIM...

KARANLIKLAR PRENSİ

YAZAN: Bram Stoker

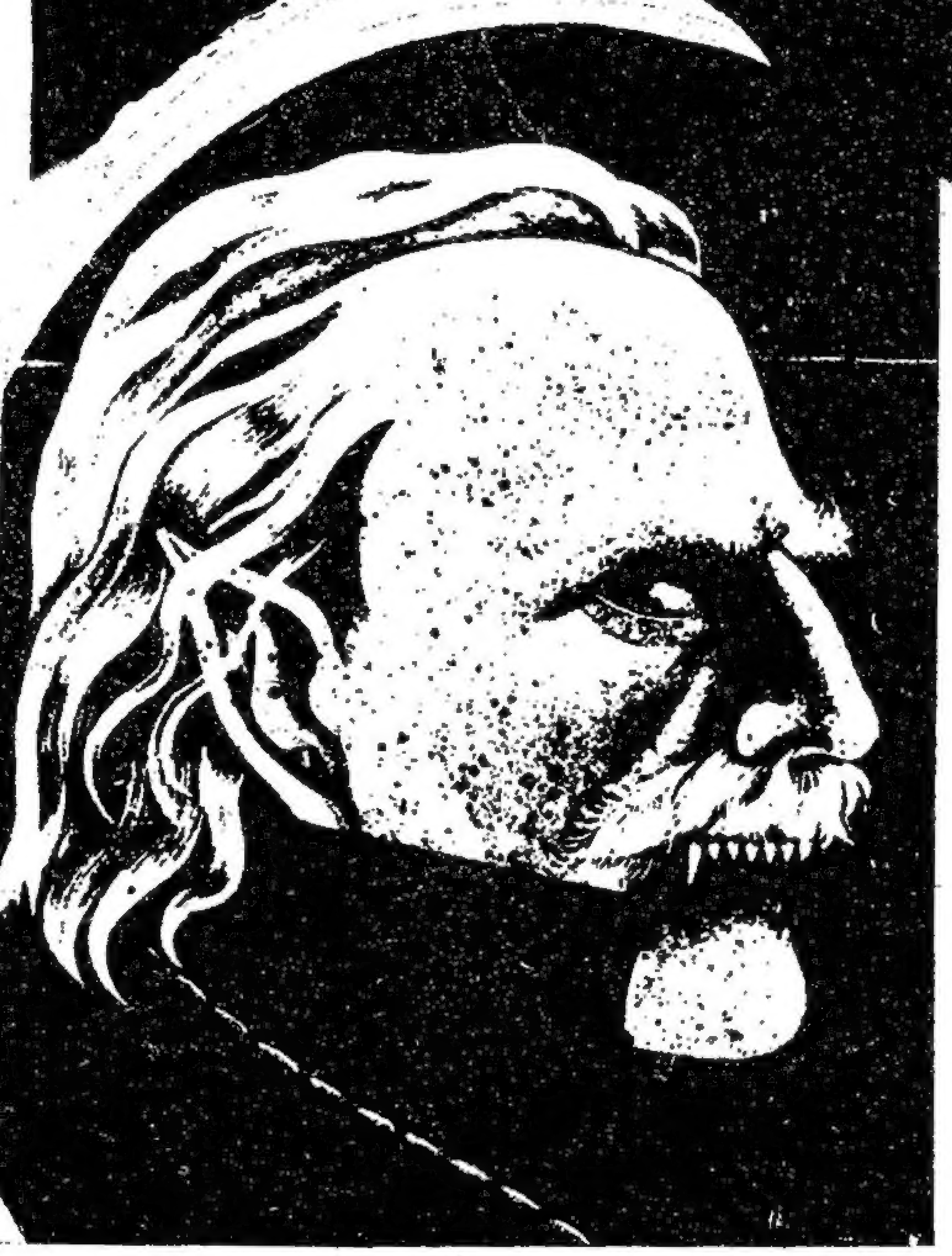

ÖZET

Jonathan Harker,Dostu Drakula'nın evinde misafir kalmaktadır.Kısa sürede Kontun, bütün iyi ağırlamalarına rağmen o heryerden uzak karanlık şatosunda rahatsız olur. Kont Jonathan'a iyi davranmakla birlikte,korkunç görünüşüyle,sivri dişleri,soluk yüzü, ışıltılı gözleriyle onu korkutmaktadır.Jonathan nihayet Kontun kan emenler cinsinden olduğunu ve kendisini şatoya hapsettiğini anlar. Bir gün şatonun hiç girmediği bir odasın da vampir kadınların , hücumuna uğrayınca, Drakula gelerek onun kendisine ait olduğunu söyler ve Jonathan'ı kadınların elinden alır.

29 Haziran- Zannederim bugün son mektubum olacak bu. Kontun gene güney penceresinden çıkması da bunun bir deliliydi bence.Benim elbiselerimi giymişti üstelik.Bir kertenkele, gibi yürüyordu.Bir silahım olmasını ne kadar isterdim. Onu yok etmekte bir an bile tereddüt etmezdim.Fakat böyle bir canavara silah bile işleyeceği şüpheliydi.Geri dönüşünü beklemeye cesaret edemedim. O korkunç kardeşlerle karşılaşacağımdan korkuyordum. Kütüphaneye döndüm,uyuya kalmışım...

Beni Kont uyandırdı. Son derece üzgün görünüyordu. "Yarın ayrılmamız lazım. Sen güzel vatanına dönersin benim de burada halledilecek işlerim var.Belki bir daha hiç karşılaşamayız.Yarın ben burada olmayacağım,sana lazım olan her şey hazır.Çekoslavakya'dan çingeneler gelecek .Seni Borgo Pass'a götürürler.Seni tekrar malikanemde görmeyi ümid ederim.Birden içime bir şüphe girdi.Aptalca bir denemeye girdim."Neden bu akşam gitmiyorum?" dedim"arabam ve sürücülerim izinli".

Memnuniyetle yürüyerek gidebilirim,tek isteğim buradan bir önce çıkmak"Öyle bir gündü ki, bunun ardında bir oyun olduğu muhakkaktı.

"Bavulun yok mu?"

"Hiç mühim değil. Onsuzda gidebilirim."

Kont ayağa kalktı ve inanılmaz bir İngiliz asilliğiyle

"Gel benimle beraber, kıymetli arkadaşım.Arzun olmadıktan sonra evimde bir dakika bile fazla tutmam seni. Fakat gidişin beni çok üzecek. Yolun açık olsun,hadi yürü bakalım."

"Birden korkunç bir sessizlik kapladı etrafı.Kont son derece soğukkanlı hareketlerle lambayı aldı,yavaş yavaş merdivenleri enmeye başladık.

Aşağıdan kurt ulumaları geliyordu.Bu uğultu gittikçe vahşileşiyordu.Kurtlar sanki keskin dişlerini göstermek, salya akan kırmızı ağızları ile kapıyı delercesine uluyorlardı. O an, Kontla mücadelenin ne kadar faydasız olacağını düşündüm.Böylesine korkunç muhafızları olan bir düşmanla başa çıkmaya kalkışmak saçmaydı.

Kont yavaş yavaş kapıyı araladı, ve arada durdu. Çıldırtıcı bir sessizlik kapladı etrafı.Artık sonumun geldiğini hissederek olduğum yere çivilendim.Ceza olarak beni kurtlara verecekti.Öylesine iyi düzenlenmiş oyundu bu. Kendimi tutamayıp bağırdım."Kapayın kapıyı sabahı bekleyeceğim.... Bunları söyledikten sonra ellerimle yüzümü kapatarak gözyazlarımı saklamak istedim.... Kont tek bir hareketle kapıyı liyordu,uzaklardan.Ayak sesleri yavaş yavaş uzaklaştı.

Kapılar kapandı. Zincirler birbirine çarparak korkunç uğultular yapıyordu. Delikte bir anahtar döndü.Tekrar bir kapı kapandı.Gene korkunç uğultular...

Bu korkunç şatoda o iğrenç kadınlarla yapayalnız kalmıştım.Hayret.Minada bir kadındı. Fakat aralarında en ufak bir benzerlik bile yok.Onlar şeytanın canavarları adeta...

Onlarla yalnız kalmayacağım.Gene kaçmaya teşebbüs edeceğim.Hem bu sefer yanıma altın da alacağım.Bu korkunç yerden kurtulmanın bir yolu olmalı.

Şu korkunç yerden bir kurtulabilsem.

şarttı.Kapağı kaldırdım dehşetle irkildim.Kont adeta gençleşmişti.O beyaz saçları, beyaz bıyıkları,koyu gri olmuş, yanakları dolmuş dudakları sanki daha kırmızılaşmıştı.Ve yer yer kan lekeleri vardı. Boğazı yanakları da kan içindeydi. Canavarın kanla dolu olduğu besbelliydi.Tamamiyle doymuş bir sülüğün hareketsizliğiyle, yatıyordu.Her elimi uzatışımda bir ürpertiyle geri çekiliyordum.Anahtarı bulmalıyım. Ya anahtarı bulmalıydım, ya da ölüm gelecekti bu gece.Benim vücudum da o üç canavarı aynı şekilde doyurabilirdi.

Devamı gelecek sayıda

PARÇA PARÇA
KORKUSUZ OKUYUCULARIMIZ... HAYDİ GELİN BERABERCE BU DEHŞET LABORATUVARINA İNELİM. HER BİRİMİZ BİR KORKU ALİMİ OLACAĞIZ ŞİMDİ.. KARANLIKLAR BİZİ BEKLİYOR!...
KARANLIKLAR İÇİNDESİNİZ... BİR SES SİZE SESLENMEKTEDİR... DEFALARCA İSMİNİZİ TEKRARLAR BU SES... AMA SİZ KENDİNİZİ BULUNDUĞUNUZ KARANLIKTAN KURTARAMAZSINIZ BİR TÜRLÜ...
HURKLOS! HURKLOS! BEN DOKTOR RAVENKROFTUM. DUYUYOR MUSUN BENİ.. BAŞARDIM HURKLOS! BAŞARDIM. BENİ DUYUYOR MUSUN HURKLOS!. BAŞARDIM!

SES İSRAR EDİYOR... KUVVETLE SİZE İSMİNİZLE SESLENİYOR BİRİSİ... KORKUNÇ BİR GAYRETLE GÖZLERİNİZİ ARALIYABİLİYORSUNUZ.. HER TARAFINIZDA BİR ACI DOLAŞIYOR...

KÖYLÜLER!.. BU KELİME SADECE NEFRET DEMEKTİR. HAFIZANIZ İÇİN...
HIRSIZ...TUTUN ŞUNU!.. ÇİNGENE... HURKLOS'UN İŞİ YİNE BU!..
BU PİS ÇİNGENEYİ DE DEFEDEMEDİK GİTTİ KASABADAN.
SERSERİ! ŞİMDİ İYİ BİR KÖTEK AKLINI BAŞINA GETİRİR SENİN.
KÖYLÜLER! HER ZAMAN PEŞİNİZDEDİRLER. ZAYIFLIĞINIZDAN İSTİFADE EDEN BÜYÜK KÜÇÜK HERKES SİZE ÇULLANIR.
HAH! HAH! HURKLOS SENİN AKLIN VÜCUDUNDAN DAHA SAKAT. SENİN YERİN ZİNDANDIR.
KÖYLÜLER!.. BUNLARIN ZULÜMLERİNİN, ALAYLARININ, İTİP KAKMALARININ HAKARETLERİNİN SONU GELMEZ...
DEFOL PİS ÇİNGENE! SENİN YERİN ANCAK HARABELER OLABİLİR. UZAK DUR BİZDEN!.. HİÇ BİR ŞEY YAPMASAN DA GÖZÜMÜZÜ RAHATSIZ EDERSİN VARLIĞINLA.

FAKAT APTAL KÖYLÜLER KASABANIN YAKININDAKİ ESKİ BİR ŞATODA İNSANLARDAN UZAK YAŞAYAN DOKTOR RAVENKROFT HAKKINDA PEK AZ ŞEY BİLİRLERDİ. DOKTOR ŞİMDİ HURKLOS'U MASADAN KALDIRMIŞ MUAYENE ETMEYE ÇALIŞIYORDU...

DOKTOR DA KÖYLÜLER KADAR KÖTÜ BİR ADAMDIR AMA ŞİMDİ ONA İHTİYACINIZ VAR. O SİZİ YENİDEN YARATTI...

HAFIZANIZ SİZİ, KÖYLÜLERDEN KAÇIP DOKTOR RAVENKROFT'A SIĞINDIĞINIZ GÜNLERE GÖTÜRDÜ.. O GÜN...

DOKTORUN İSTEDİKLERİNİ YAPMAK ŞARTTI.. BAŞKA BİR YOL YOKTU. KURTULUŞU İÇİN HER ŞEYİ GÖZE ALMALIYDI....

...HER ŞEYİ... CİNAYETLERİ BİLE

HIÇ BİR ALİM MALZEMESİNİ SEÇERKEN BU KADAR TİTİZ DAVRANMAMIŞTIR. MÜKEMMEL PARÇALAR TOPLADIM. KOLLAR, BACAKLAR, ELLER.. BUNLAR BİR ARAYA GELECEK SEN YARATILACAKTIN. USANMADAN DOKTOR RAVENKROF'A PARÇA PARÇA İNSANLAR TAŞIDIM.

İÇİNDE SENELERİN BİRİKTİRDİĞİ KİN SENİ CANAVARA DÖNDÜRMÜŞTÜ... DOKTOR'U YERE SERDİKTEN SONRA ŞATODAN FIRLADIM. KAPIYA DAYANMIŞ KÖYLÜLERİN ARALARINA DALDIM...

ONLARI YERDEN YERE SAVURDUN.. ŞAŞKINA DÖNEN KÖYLÜLER KORKUYLA KAÇMAĞA BAŞLADILAR.. TIPKI SENİN VAKTİYLE ONLARDAN KAÇTIĞIN GİBİ... YAKALIYABİLDİKLERİNİ TANINMAZ HALE GETİRDİN....

AMA BU DA SANA YETMEMİŞTİ.. BÜTÜN GECE ÖNÜNE GEÇİLMEZ BİR HIRSLA ONLARIN PEŞİNDE KOŞTUN... ANLATILMAZ BİR ZEVK ALIYORDUN İNTİKAMINI ALMAKTAN—

YORGUNLUKTAN BİTKİN BİR HALE GELİNCE BİRAZ DİNLENECEK BİR YER ARADIN KENDİNE VE.... KASABANIN TENHA MEZARLIĞINA SIĞINDIN.

Karakedi

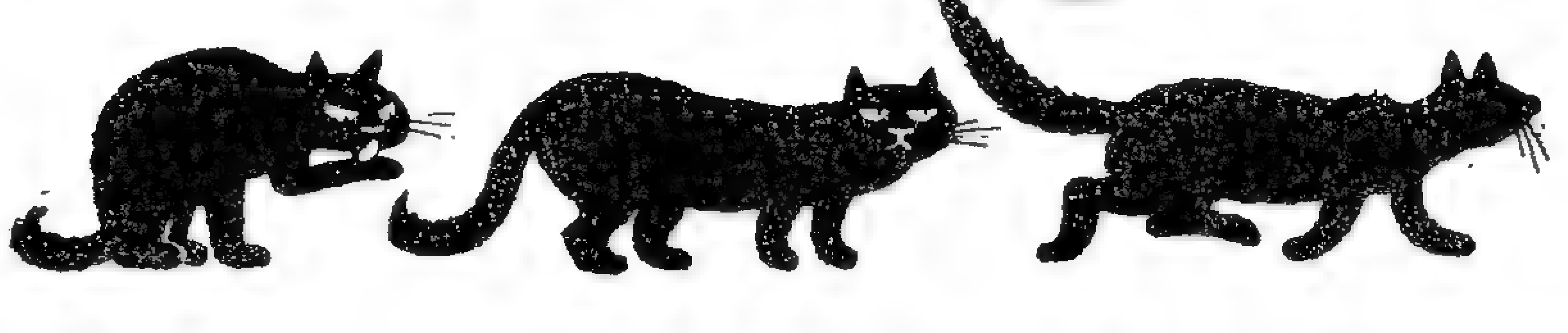

ÇEVİREN : MEHRİZAT POYRAZ NİRON

Size anlatacaklarım kati gerçeklerden başka bir şeyler değil.Beni bu sözlerimle çılgın sanmayın.Düşte görmüyorum. Önünüze sereceklerim tamamiyle gerçektir.Böylece ruhumu boşaltmak,candamarlarımı boğmakta olan sıkıntıdan, yüreğime oturmuş ağır yükten kurtulabileceğimi umuyorum,az da olsa.

Ben aslında çok normal bir insandım.Çocukluğumda herkes beni severdi.Gençliğimde ise uysal ve sözdinler bir karaktere sahip oluşumdan dolayı, sık,sık takdir edilirdim. Sadece ve sadece bir tek şey düşünürdüm dünyada. Hayvanlar. Çılgıncasına bağlıydım hayvanlara ve ailem de bir kaç çeşit hayvan beslememe ses çıkarmıyordu.Hep onlarla vakit geçirirdim.Kocaman bir adam olduğumda bile hayvanlarımdan ayrılmaz olmuştum.

Tam evlenecek çağımda evlendim.Karımda da aynı merak ve sevgileri bulmak çok hoşuma gidiyordu.Hem karımı, hem hayvanlarımızı çok seviyordum. Kuşlarımız,balıklarımız, köpeğimiz,tavşanlarımız maymunumuz ve bir de kedimiz vardı. Çok güzel,güçlü şahane uzun tüylü, kapkara bir kediydi.Zekâ üstünlüğüne,anlayışına diyecek, yoktu fakat,karım,nereden kapıldığını bilemediğim eski bir büyücü gözü ile bakmasına sinirlenirdim ama, bir inanışa bağlanmıştı bu konuda.Kara kedilerin uğursuz ve lanetli olduğunu insanların başına belâlar getirdiğini söylerdi.Ben o zamanlar karımın,kediye bir büyücü gözü ile bakmasına sinirlenirdim ama, şimdi bu düşüncelerinde haklı olduğunu kabul etmek zorunluğundayım.Çünkü içinde bulunduğum durumu o yarattı.Çünkü bugün başımdan geçenleri size anlatarak içimi rahat ettireceğim.Çünkü yarın öleceğim.

Pluton,benim kedim, en sevgili arkadaşım,sadık can yoldaşımdı.Onun her işini ben görür,yemeğini ben yedirir,tüylerini ben yıkar temizlerdim... Evde ner herşeyim,neşem oydu. Bu, yıllarca böyle sürdü. Kedi ile aramıza kimseler girmeden. Yıllardan birinde yaşantımı alt üst eden bir hastalığa yakalanıverdim.O uysal karakterim değişiverdi apansız.Hırçın, inatçı, sinirli herşeye kızan ve herşeyi kötü gören bir karakter başgösterdi içimde.

Günden güne ağzımı da bozarak zavallı karıcığıma eziyet etmeğe, onunla münakaşalara girişmeğe başladım. Bütün hayvancıklarımız kısa zamanda anladılar huyumun, suyumun değiştiğini.Hele,en fazla bundan zarar gören de,en fazla sevdiğim Pluton oluverdi. Hiçbirinin yanına yaklaşmaz, onları sevmez,okşamaz olmuştum. Yanıma sokulanları kovuyordum.Acaba bu ve benzeri kötü tutumları yaratan unsur alkolden daha başkası olabilir miydi.Hergün sarhoş gezmeğe başlamıştım.

Bir gece, gene körkütük eve giriyordum.Holde Kara Kedinin,artık nefret ettiğim en sevgili yoldaşımın,karaltısını gördüm.Koşarak ayaklarıma sürünmek istedi.Eğilip onu tuttuğum gibi fırlatıverdim uzağa.Dişlerini elime geçirdi o an.Ansızın çılgına döndüm hiddetten.Kendimi tanıyamayacak , hale geldim.Ruhumdan çatlarcasına bir öcalma ve kötülük etme isteği uyandı.Kızgınlıktan köpürerek,krizler geçirerek elimi cebime attım.Çakımı çıkardım.Açtım,ve zavallı hayvancağızı tuttuğum gibi boğazından...hayır boğazından yakaladım ama, sadece bir tek göz bebeğini, çakımın sivri ucuyla oyarak hırsımı yatıştırdım.Bu yaptıklarımla şimdi utanç duyuyor ve kızarıyorum ama, ne çare.Ertesi sabah uyanıp da,aklımı başıma toplayınca utanç ve pişmanlık duyguları içimi bastı.Suçluluğumun acısını gene şarap içerek unutmağa çalıştım.

Öte yandan Pluton, acısını kimseye belli etmeden iyileşti. Gene eskisi gibi,fakat bana yaklaşmadan,tek gözüyle evin içinde dolaşıp duruyordu. Önceleri en sevdiğim bir yaratık olan kara kediye yaptıklarımı her hatırlayışımda vicdan azabı çekiyordum.Bir gün onun bu sessiz dolaşmalarından ve bana gizli bir oyun hazırlamasından ürkerek onu ortadan kaldırmağa karar verdim.

Pluton'un benden öcünü almak istemesinden kuşkulanmıştım.Ertesi sabah erkenden onu bahçeye çıkardım. boynuna sıkıca bir ip bağlayarak, bir ağacın dalına asıverdim. Gözlerim yaşlarla doluydu. Bir zamanlar,karımdan bile çok sevdiğim bu hayvanı ağlayarak ölümün kucağına attım.En çok da bana karşı hiç bir kızgınlık belirtisi göstermemiş olduğu için dayanamıyordu yüreğim onun sessizliğine. Böylece onu astıktan sonra, çıldırtıcı ve sessiz varlığından kurtulduğumu sandım.

O gece "Yangın var" çığlıklarıyla uyandırıldım.Ev yanıyordu.Yatağım bile alevler içindeydi gözlerimi açtığımda, yangından,canımızdan başka hiç bir şey kurtaramadık. Ev tamamiyle kül oldu.Karım ve bir uşağımla kalakaldım.Sabahki vahşetimle geceki felâket arasında bir ilgi kurmayı düşünmemiştim,ama,ertesi sabah harabolmuş evin yıkıntılarını dolaşırken,benim yatak odamın arkasına düşen duvarın üzerinde gördüğüm bir şey şaşkınlığıma, neden oldu.Konu,komşu çevresine toplanmış "Ne garip şey.Görülmemiş şey" diyerek gözlerini dört açıyor ve dehşet içinde kalıyorlardı.Eğildim,iyice bakarak inceledim,Bu beyaz duvara sanki henüz kazılmış gibi duran kocaman bir kara kedi kompozisyonuydu. Son derece canlı görünen kedimin boynuna bir ip dolanmıştı.Tıpkı asılır gibi.

O anda altüst oldum. Sonra toparlanarak,kediyi evin bahçesindeki bir ağaca asmış olduğumu düşündüm.Herhalde gece yangına koşanlar kediyi ağaca asılı görünce,ipini keserek hayvanı benim odama atmış olmalıydılar.Yangından da heryer yıkılırken Pluton mutlaka duvarlar arasına sıkışıp, böyle bir sanat eseri gibi ezilmiş ve duvara çakılı kalmıştı. Böyleye yorarak içimi rahatlattım.

Aylarca kedinin gölgesi peşimde dolaştı.Hayali gözlerimin önünden gitmedi.O kadar ki artık onun için derin acılar duymağa, yakınmağa ve hattâ onun varlığını aranmağa başladım.Pluton sanki ruhuyla çevremde dolanıyordu.

Bir gece, içki içtiğim lokallerden birinde kendimden geçmiş otururken barın üzerinde, kapkara bir yığın gözüme ilişti.İyice bakınca bunun ne duvar resmi ne de bir biblo olmadığını anladım.

Yaklaşarak,elimle dokundum.Çok iri bir kara kediydi.. En az Pluton kadar iri. Her şeyiyle onu andırıyordu. Tek

farkı göğsünün ak tüyleri̇le kaplı olmasıydı.Oysa Pluton'da tek bir ak tel bulamazdınızı.Elimi tüylerine sürersürmez canlandı ve yerinden kalkarak koca pençeleriyle benim okşayan elime uzandı.Her haliyle ona gösterdiğim ilgiden memnun olduğunu belirtiyordu.

İçim gitti.Pluton'u aramaktan,onu özlemekten başka bir şey yapamaz olmuştum son günlerde.Hemen lokal sahibine koştum.Kediyi ne kadara isterse satın alacağımı söyledim... Şaşırdı ücretsiz alabileceğimi kedinin varlığından bile haberi olmadığını, ilk defa gördüğünü, mutlaka daha o gece gelmiş olabileceğini anlattı.

Birlikte eve döndük. Okşamalarımla mest olmuştu. Evi yadırgamadı.Sanki orada doğup büyümüş gibi rahatça içeri girerek odaları dolaştı. Karım bir sevinodi ki onu kucağından düşürmez oldu.

Zamanla onu karımdan kıskanmağa,kediye karşı bir antipati duymağa başladım. Umduğum gibi çıkmamıştı.Onu ben kendi yarama merhem olsun, sadece benimle ilgilensin diye getirmiştim.Oysa hayvan,sanki ben hiç yokmuşum gibi,hep karımla, birlikteydi.Yüzüme bile bakmıyor,tüm sevgisini ona gösteriyordu.

Göğsündeki ak tüyler günden güne azalıyor ve bir Pluton oluyordu gitgide.Korkuyor ve utanç duyuyordum.Gece ve gündüz rahatlık yüzü görmez olmuştum.Her gün içimi çeşitli kötü duygular dolduruyor,huzurumu kaçırıyordu.Gündüz beni bir an bile yalnız bırakmıyordu artık.Ve geceleri ne zaman uyansam ansızın,her defasında da sıkıntı ve kâbuslarla gözümü açtığımda,hep kedimin ılık nefesini yüzümde ve ağır pençelerinden birini de tam kalbimin üzerinde buluyordum.

Fakat herşeye rağmen ilk kedimin sevgili anısına saygı duyarak,ona bir kötülük yapmağa cesaret edemiyordum. Ona, kötülüğüm dokunmasın diye,nefret ettiğim varlığından kaçıyor, soluğunu bile duymak istemiyordum.

Bu duygularımın baş sebebi de,onu eve getirdiğimin ertesi sabahı,aynı Pluton gibi, bir çok hayvanın tek gözlü oluşundan ötürü ona bağlanmıştı.

Bir gün kedimin beni heryerde izlediğini farkettim.Sessizce, adım,adım peşimden geliyordu.Bana yakınlık göstermeğe, bacaklarıma sürtünmeğe,benden ilgi beklemeğe başlamıştı.

İyice çıldırmak derecelerine gelmiştim.Bir türlü içimden kötü ve ürkünç düşünceleri atamıyor,belleğimden korkuyu silemiyordum.Elimden bir şey gelmediği için de,üzüntüden kah raluyordum.Karımsa,yaşantısından son derece memnundu. Bir gün onunla eski evimizin yıkıntıları arasında dolaşırken kedinin ardımdan gelerek bizi izlediğini farkettim.Hiç peşimi bırakmıyordu.Bir merdiven, kalıntısına rastgeldiğimiz an öfkem son hadde vardı. Yakınımda duran bahçe aletleri arasındaki baltayı kaptığım gibi o ana kadar elimi kolumu bağlayan çocukça utancı, pişmanlığı unutarak,hayvanın başına indiriverdim.Karım elime yapışarak öldürücü darbeyi yarım bıraktı ve yazık ki. Karımın bu tutumu beni yarı çılgın ve manyak bir hale getirmişti. Gözlerimin önünden herşey silindi.Baltayı kedinin tam beynine oturttum büyük bir hızla. Inlemeden,cansız yere serildi, koca gövdesi.

Hemen onu gizleyecek bir yer arandım. Kimseye göstermeden,ne gece ne gündüz onu evden çıkarmamın mümkünü yoktu. İlkin cesedi parça parça doğrayıp,sonra da ateşte yakmak istedim.Sonra bir çukura,bir kuyuya atmayı düşündüm.Daha sonra bir sandığa yerleştirerek, evden dışarı çıkarmayı ve uzaklara götürmeyi tasarladım.. En sonunda,en iyi hal çaresi olabileceğini umarak,kediyi duvara gömmeğe karar verdim.

Duvarlar zaten rutubetli ve dayanıksızdı.Kolayca mezarını kazdım.Güzelce cesedi içine yerleştirdim.Sonra aynı eskisi gibi,her malzemesini üstüne kapatarak duvarı ördüm.Bu şekilde hiç kimsenin kuşkusunu üzerine çekemezdi.Her işim bitince büyük bir rahatlık ve hafiflik duydum.Üzerimden çok ağır bir yük kalkmıştı.

İyice emin olmak için, her yeri dolaştım.Eskisi gibi yeniden canlanmış olup olmadığını kontrol ettim.Yoktu.Hayır,dirilemeyecek bir ölüm hazırlamıştım ben ona.Kesin olarak, gerçekten ölmüştü kedi.O gece çok iyi bir uyku çektim kendime.Evet,ikinci kurbanımın ağır pençesi yüreğimin üzerinde uyudum.

İkinci,ücüncü gün de sessiz geçti.Kimsecikler gelip aramadı,bir şey sormadı. Özgür bir insan mutluluğunu duyuyordum.Onu bir daha hiç görmedim.Hiç bir yerde izine rastlamadım.Gerçekten ölmüştü. Üzüntüm çok azdı.

Korkunç cinayetimin dördüncü günüydü.Bir grup polis ajanı eve geldi.Biz, yoksul düştüğümüz için,eski harap evimizin yanındaki yere bir evcik, kuruvermiştik.Hükümet bunu çalınmış sayıyor ve dava açmak istiyordu.Ben hiç korkusuz onları içeri aldım. Sonra aramalarına kılavuzluk etmem için ricada bulundular.Her bir köşeyi didik didik ederek,aramadık yerbırakmadılar.Bir yanım bile telâşlanmadı.Soğukkanlılıkla onların yanında durdum. Suçsuz bir insan gibi sakindim. Fakat bir an geldi ki artık dayanamadım. Polisler çaresiz tam geri dönmek üzereydiler.Üstüme bir şeyler,bir haller geldi.Ağzımı açıp da tek kelime söyleyemeden durdum. Zaferi kazanmış birkahraman gibi duyuyordum kendimi.

Nihayet ağzımı açabildim, ve dedim ki onlara merdivenleri çıkarlarken:

"Baylar.Sizlerin kuşkularınızdan kurtulduğum için kıvanç duyuyorum.Sizlere sıhhat ve afiyetler dilerim.İşte bakınızbu ev vaktiyle çok sağlam temeller üzerine kurulmuştu.Her malzemesi en dayanıklısından seçilmişti. Gördüğünüz gibi bu duvarlar...Ne o gidiyormusunuz beyler? Bu duvarlar yeni ve taze kapatılmıştır..." Ve hemen elime geçirdiğim bir demirle arkamda,cesedi gördüğüm duvara darbeler indirmeğe başladım.Hiç soluk almadan duvarı söküyordum.Ah.Tanrım. Burada...gönlümün Prensesi yatıyordu.Sessizliğin içine benim darbelerim şimşekler gibi düşüverdi.Sonra mezarın içinden, darbelerime karşılık veren sesler duyuldu.Sanki cehennemden, gelen,çocuk inilti̇leri, ağlamalar gibi tiz sesler.

Çıldırmıştım herhalde.Sesleri duydukça daha çok hızlanıyor ve cesedi ortaya çıkarabilmek için zamanla yarışıyordum.

Polisler oldukları yerde dona kalmış beni seyrediyorlardı.Az sonra bir çok el birden, duvara saldırdı.Tümü de aynı anda açtığım mezarın başına üşüştüler.Şişmiş ceset kanlar içinde yatıyordu.Açık kalan tek gözü parıl parıl yanıyor ve beyninden akan pıhtılaşmış kan kocaman kuyruğuna kadar uzanıyordu.Canavar hayvan bana mezarından bile kötülük etmeyi, başarmış,sinir bozucu çığlıklarıyla beni ele vermişti. İğrenç hayvan.Beni cinayete sevketmişti sağlığında. Şimdiyse gebermiş halinde bile, beni celladın kucağına itecek güçteydi.Mezarda bile büyücü gücü kaybolmamıştı demek.

GEÇMİŞ ASIRLARA UZANACAĞIZ SİZİNLE SEVGİLİ OKUYUCULAR..ORTA ÇAĞ İTALYA'SINDA BİR ŞEHİRDEYİZ. ŞEHRİN ASİLLERİNDEN KONT VENETO VE ADAMLARI BİR VAMPİR OLAN GALLİYİ YAKALAMIŞLAR VE KALBİNE KAZIK ÇAKARAK ÖLDÜRMEK İÇİN ŞEHRİN MEYDANINA GETİRMİŞLERDİ...
VAMPİRİN LÂNETİ
SENİ CEHENNEME YOLLIYACAĞIZ!.. ARTIK İNSANLARIN KANINI İÇEMİYECEKSİN PİS CANAVAR!
BENİ YOKEDEBİLİRSİN BELKİ.. AMA BENDEN KURTULAMAZSIN KONT VENETO!

SENİ LÂNETLİYORUM KONT VENETO! SENİ VE İÇEMEDİĞİM KANINDAN GELENLERİ DÜNYA DURDUKÇA LÂNETLİ-YORUM!
SENİ VE SÜLÂLENİ ÖLÜM BİLE KURTARAMIYACAK! HE-PİNİZ BENİM GİBİ
BİRER VAMPİR OLACAKSINIZ. HEPİNİZ!...
KERRR-WOP
....VAMPİ.... AAH!...
UŞAK HİKÂYESİNE BURADA SON VERDİ.. DR. POL GORDON LÂNETLENEN KONTUN PORTRESİNE MERAKLA BAKIYORDU...
SEZAR, BU EFSANEYE EMİNİM SEN DE İNANIYORSUNDUR...
MAALESEF EFENDİM! VENETO AİLESİNİ YIPRATAN DA BU HİKÂYENİN DOĞRULUĞUNDAN ÇOK, ŞÜPHE OLUYOR!

GORDON UŞAKLA BERABER KARANLIK BİR DEHLİZDE İLERLİYORDU. ETRAFA LANETİN DEHŞETİ ÇÖKMÜŞ GİBİYDİ..
ELİNDE BİR DELİL VAR MI BU ŞÜPHEYİ KUVVETLENDİREN.
EVET SENYOR, KASABADA OLAGELEN BİR TAKIM ÖLÜMLER BİR VAMPİRİN CİNAYETLERİ İNTİBAINI VERİYOR.. VE BU VENETO'LARLA DA YAKINDAN İLGİLİ GÖRÜNÜYOR
MESELÂ BUNCA SENEDİR VENETO'LARIN HİZMETİNDEYİM.. BU AİLEYE DE ÖLÜM BU İDDİAYI KUVVETLENDİRİR GİBİ GELİR. YARI ÖLÜ BİR KOMAYA GİRERLER. VE NORMAL ÖLÜMLERİNİ SAĞLAMAK İÇİN DE KALPLERİNE KAZIK ÇAKMAK İCAP EDER HER SEFERİNDE.
ÇOK MÜTEESSİRİM Kİ DOKTOR GORDON, GENÇ KONTES DE AYNI AKİBETE UĞRADI BU GÜN...
TERESA... ZAVALLI TERESAM BENİM.
KONTES TERESA ÖLÜMÜNDEN SONRA BİR TEK SİZİN KENDİSİNİ GÖREBİLMENİZİ VASİYET ETMİŞTİ. ONUN İÇİN GEREKLİ İŞLEMİ BU KADAR GECİKTİRDİM. LÜTFEN GEÇ KALMAYIN DA İŞİ BİTİRELİM.
POL YALNIZ KALINCA BU SEVGİLİ YÜZE UZUN UZUN BAKTI... HAFIZASI ONU GEÇMİŞ GÜNLERE GÖTÜRDÜ...

POL GORDON, BU KÜÇÜK ŞEHRE GELİŞİNİ VE KONTESİ İLK GÖRDÜĞÜ GÜNÜ HATIRLAMIŞTI...
PİS CADI! ŞATONA DÖN! ARAMIZDA YERİN YOK SENİN! DIŞARI ADIMINI ATMA YOKSA ÖLDÜRÜRÜZ SENİ!
YAPMAYIN! BENİM SUÇUM YOK! YALVARIRIM YAPMAYIN!
ÇEKİL PİS HERİF
BU DAVRANIŞ GORDON'U SİNİRLENDİRMİŞTİ.. KALABALIĞA DALDI VE ÖNÜNE GELENİ YUMRUKLAMAYA BAŞLADI...
DURUN! NE OLUYOR, NE YAPIYORSUNUZ BU KIZCAĞIZA?. KİMDİR BU?..
O MU? ŞU VENETO CADISI MI?.. VAMPİRDİR O.. KAN EMER VEYA YAKINDA ÖYLE OLACAK. BÜTÜN SÜLALESİ GİBİ.. ONU YOK ETMELİYİZ.
BENİMLE GEL. BU BUDALALAR YETİŞMEDEN UZAKLAŞALIM!
ONLARA KIZMA... ONLAR HAKLI!
İŞTE HER ŞEY BÖYLE BAŞLAMIŞTI.. TERESA'NIN HER ZAMAN ARADA MESAFE BIRAKMASINA RAĞMEN POL HER BULUŞMASINDA KIZA KARŞI BİR YAKINLIK DUYUYORDU. ÇOK GARİP VE ESRARLI BİR HAVA VARDI BU KADINDA...
TERESA, SENİ TANIDIĞIM İÇİN ÇOK MUTLUYUM. SANKİ SENELERDİR SENİ ARIYORMUŞUM GİBİ GELİYOR BANA. SENİ ÇOK SEVİYORUM.
LÜTFEN POL... SANA ANLATAMIYACAĞIM. SENİNDE ANLAMAK İSTEMEDİĞİN O KADAR ÇOK ENGEL VAR Kİ ARAMIZDA...

SEZAR'IN SESİ, GORDON'U DÜŞÜNCELERİNDEN AYIRDI... BİR AN SOĞUK GERÇEĞİN KARŞISINDA BULDU KENDİNİ...
ÖZÜR DİLERİM DOKTOR! ÇOK VAKTİMİZ YOK!
BÖYLE GENÇ VE GÜZEL KIZIN BÖYLE GARİP ÖLÜMÜ... HİÇ ANLIYAMIYORUM!
BU VENETO'LARIN ÖLÜM ŞEKLİ EFENDİM. ÖNCE BİR TİTREME KRİZİ... SONRA KOMAYA GİRİŞ... ŞİMDİ YAPILMASI GEREKEN ŞEYLER VAR.
O KAZIK DA NE? NE YAPIYORSUNUZ, SİZ DELİMİSİNİZ?
SAÇMALARINIZA İNANMIYORUM. ANLADIĞIMA GÖRE KIZ ŞİMDİ BİR KOMADA KATALEPSİ HALİNDE... BİR MÜDDET BEKLEMEK GEREK..KENDİNE GELMESİ MÜMKÜNDÜR.. BİR CİNAYET İŞLEMENİZE İZİN VEREMEM.
FAKAT BU KARARI HÜKÜMET TABİBİ VERDİ SENYOR!
BEN DE DOKTORUM... BÖYLESİNE APTALCA BİR İNANIŞ UĞRUNA ONA KAZIK ÇAKMANIZA KATİYYEN MÜSADE EDEMEM. SABAHA KADAR BEKLEMEMİZ LAZIM.
BU KONTESİN BİLE KABUL ETTİĞİ BİR ADETTİR... BÖYLE BİR RİZKİ GÖZE ALAMAYIZ. KASABA HALKI BUNU DUYARSA...
VIZ GELİR BANA.. ÇEKİN ARABANIZI.. BİR GECEDEN NE ÇIKAR... BU GECE BAŞUCUNDA BEN KALIP BEKLİYECEĞİM!

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Ya kurduğumuz tuzak bize dönerse biz yanarsak onun ağında.. Bernar... zavallı çocuk. Onun için içim titriyor.

xxxxx

Akşam penceremin karşısındaki manzaraya inmekte. Palmiyeler son güneş kızıllıklarının zevkindeler halâ. Bütün gün apaydınlık ve sıcak ışınların altında gülen, oynaşan çiçekler garipsi renklere bürünmedeler artık. Birazdan güne en yabancı, kara gölgeler inecek üzerlerine.

Genç, güleç, güzel ve neşeli bir dünya kayıp gitmede yavaş yavaş, köprüden köprüye uzaklaşmakta başka ülkelere doğru.

Bu en görülmeğe değer bir görüntü. Binlerce ozanın ve yazarın anlattığı, anlatmağa doyamadığı, bitiremediği akşam vakti bu işte. Her gün yepyeni titreşimlerle, aşk tomurcuklarıyla acılı isteklerle uyanan çılgınca düşler getiren akşam. Hep aynı görüntüler içinde, hep yeni duygular aşılayan AKŞAM. Bernar araba dizisinin birinde, direksiyon başında yavaşça ilerlemektedir. Turistler sindire sindire akşamı seyretme merak ve çabalarına dalmışlar. Yakındaki bahçeden bir senfoni inceden inceye dışarı taşıp yayılmada caddelere.

Bernar beyaz pantalon ve kızıl spor bir gömlek giymiş. Hemen hemen sinema ve televizyonun deniz tanrısı adayı gibi....

Fakat kendisini gözetleyenlerin farkında değil. İçinde garip duygular esiyor. Sanki bir şeyler olacakmış gibi tedirgin. Herşey ne çabuk geçmişti. İkindi üstü Jak ve Rozmari ile güneş banyosu yapmıştı. Genç arkadaşları onun halindeki garipliği sezmişlerdi ama, Bernar onlara o inanılmayacak serüvenli geceyi anlatamazdı ki. Arkadaşlarına sadece Jean Louis'nin ağır hasta olduğunu, ve İsabelle'in de bütün boş saatlerini onun yanında geçirerek büyük fedakârlık gösterdiğini anlatmakla yetinmişti. Telefon çaldı. Rozmari koşup açtı:

Mimar Leşen, arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak, kendisine kanını verip, ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır. Verano, Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatarak suçlunun, kurbanına yaklaşmasını bekler. Meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler. Leşen kadınla buluşmak istemez. Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak üzere çıkar. Tam vampir kadının Bernar'a hücum edeceği sıra, amcası ve arkadaşı yetişirler.

"Senin için" Bernar... Seni istiyorlar.

Yüreciğimin sıkıştığını duydu... Bu Jean Louis, ya da İsabelle olabilirdi. Fakat hayır, Rozmari bir tek sözcük kullanmıştı telefonda.

"Kimmiş? bir arkadaş mı?"

"Hayır... Bir kız, tebrikler şekerim."

Rozmari odadan çıkmış, onu tam "Alo" diyeceği sırada yalnız bırakmıştı. Heyecanla karşıdan gelecek sesi bekledi:

"Günaydın, Bernar... Ne oluyorsunuz?"

Genç adam ne diyeceğini, nasıl söze başlayacağını bilemeden, durdu, gene bekledi. Ses, konuşmasına, devam etti:

"Ben Marika... Geçen akşam tam en güzel dakikalarımızı yaşarken bize yaptıkları doğru mu yani? insafsızca bir hareketti...."

Bernar nihayet kendine gelebilmiş ve konuşabilmişti.

Teddy Verano ona ne yapması gerektiğini anlatmıştı. Genç kadınla görüşmek istiyor gibi davranacaktı.. Bir randevu alacak ve yeni tuzağın hazırlanmasına yol açacaktı.

Biraz sonra Teddy'ye telefon ediyordu. Teddy hemen onu görmek istedi ve bu kez Bernar'a bir silâh da verdi.

Küçük bir METAL HAÇ. Ne şekilde davranması gerektiğini Bernar'a açıkladı. İsabelle de durumu biliyordu ama, Jean Louis heyecanlanmasın diye, ona bir şeycikler demediler.

xxxxx

Bernar Festival Sarayı önünden döndü. Bowling'e doğru yöneldi. Oyun orada oynanacaktı. Arabasını biraz uzakta bırakarak, sessiz ve tedirgince en yakın teras gazinosuna, doğru ilerledi. Önündeki palmiye ve çam ağaçlarının ardından gökteki yıldızlar görünüyordu. Aydınlık berrak bir mavilik vardı gökte halâ.

Arabalar dizilerle geçiyorlar.. Işıklar yanıyor. Hayat devam ediyor. Gülen kadınlar, kadınların çevresinden ayrılmayan, onları izleyen erkekler... Sesler, çeşitli aksanlarla konuşmalar. Yüksek sesle bağırmalar, kahkahalar, çığlıklar...

Hava herşeyin üstünde. Hava tatlı bir örtü gibi üzerlerinde. İlkel bir saflıkla hava. Güneşin yerini yıldızlara terkettiği noktadan yayılan, yüzlere, göğüslere dolan hava. HAYAT.... YAŞAMAK...

"Ve bir .... VAMPİRLE RANDEVUM VAR..."

Olacak şey değil. Öyle alışmadığım bir olay ki, inanamıyorum. Buna rağmen... Öte yanda Jean Louis var. Yalnızlığı içinde, perme perişan. Kana susamış, neredeyse haline kahredecek.

Bernar biraz fazlaca ileri gitmiş ve her şeyi öğrenmek istemişti. O, amcasının inançlarından çok daha başka şeylere ilgi duyuyordu. Bir çok yerlere girip, çıkmış, bu konuda çılgınca bilgiler edinmişti. Şimdi artık neyin gerçek, neyin aldatıcı olduğunu anlayamayacak kadar doluydu. Fakat herşeyi gün ışığına çıkarmağa kararlıydı.

Bunların hiç biri şaka değildi. Olamazdı. Ortada canlı biri, Marika, vardı. Kayalıklardaki unutamadığı Marika. Teddy Verano'nun ışık haçı yoluyla avladığı deniz güzeli...

Bernar göz ucuyla terası araştırdı. Hayır, henüz gelmemişti. İçine garipsi duygular yayıldı yeniden. Bir yandan da onu bir an önce görebilmek için ateşli bir istek duyuyordu. Çevresinden o kadar uzak ve ilgisizdi ki, barmen bir kaç defa onu dalgınlığından uyandırarak ne içeceğini sordu ve wiskisini getirdi. O orada, korkunç bir yalnızlığa gömülü, mutlu kalabalığın ortasında, şahane akşam göğünün altında öylece duruyordu. Ne kadar da sessiz ve hareketsiz bir bekleyişti bu. Marika nihayet göründü. Bernar onu ancak çok yakınına geldiği zaman farkedebildi. Ta kendisiydi.

RİO STAR GEMİSİNİN BAŞINDAN GEÇENLER ŞİMDİYE KADAR ANLATTIĞIM HİÇ BİR HİKÂYEYE BENZEMEZ... EVET.. RİO STAR'I İSKELETLER GEMİSİ YAPAN OLAYI OKUDUĞUNUZ ZAMAN TÜYLERİNİZ ÜRPERECEK...
İSKELETLER GEMİSİ
ÖZET
İKİ İSPANYOL BALIKÇI, SAHİLDE KAYALARA YASLANMIŞ BİR ŞİLEP GÖRÜRLER. GEMİYE ÇIKTIKLARINDA TERKEDİLMİŞ OLDUĞUNU FARKEDEREK SEVİNİRLER. DENİZCİLİK KANUNLARINCA KAZAYA UĞRAMIŞ, TERKEDİLMİŞ BİR GEMİYE EL KOYANLAR ONUN SAHİBİ KABUL EDİLİR.. AMA İKİ ARKADAŞ KENDİLERİNİ BEKLİYEN KORKUNÇ TEHLİKEDEN HABERSİZDİRLER...
SOĞUK İHTARIN GELDİĞİ TARAFA DOĞRU YÜRÜDÜLER.. AYAKLARI GÜVERTEDE YUVARLANAN KAFATASININ ÇIKARDIĞINA BENZER SESLER ÇIKARIYORDU...
AYYY.. BU NE BİÇİM GEMİ BÖYLE.. HEMEN GİDİP LİMAN POLİSİNE HABER VERSEK İYİ OLACAK..!
CESARETİNİ NE ÇABUK KAYBETTİN BÖYLE.. BU GEMİ BİZİM.. GEL ETRAFI DOLAŞALIM...

MANUEL, VÜCUDUNU SARAN KORKUDAN SİLKİNDİ VE İKİ ARKADAŞ İHTİYATLI ADIMLARLA KAPTAN KÖPRÜSÜ-NE YÜRÜDÜLER.. İÇERDEN KİLİTLENMİŞ OLAN KAPI BİRKAÇ DARBEDEN SONRA AÇILDI...
BUNDAN DA ÖBÜRLERİ GİBİ YALNIZ KEMİK VE BİRKAÇ PARÇA KUMAŞ KALMIŞ...
SEYİR DEFTERİNE BİR ŞEYLER YAZMIŞSA BEL-Kİ OLUP BİTENİ ÖĞ-RENEBİLİRİZ...
MANUEL SEYİR DEFTERİNİ İSKELETİN PARMAKLARININ ARASINDAN YAVAŞÇA ÇEKİP ALDI VE SAYFALARI ÇEVİRMEYE BAŞLADI..SON YAPRAKLAR ACELEYLE KA-RALANMIŞ SATIRLARLA DOLUYDU...
İKİNCİ KAPTANMIŞ.. ADI THORSEN.. ÇOK ACELE YAZMIŞ OLDUĞU BELLİ...
SEN OKU MANUEL.. BELKİ BİR ŞEYLER ÖĞ-RENEBİLİRİZ. BEN GİDİP AN-BARLARI DOLAŞA-YIM.. BAKALIM YÜKÜ NEYMİŞ...
HADİ BAKALIM, DIR DIR ETMEYİ BI-RAKIN DA İŞİNİZE BAKIN...
BUNU GEMİYE ALMAMIZ HİÇ DE DOĞRU DEĞİL.. BU SÖZLERİMİ UNUT-MAYIN.. BAŞIMIZA MUHAKKAK BİR UĞURSUZLUK GELECEK...
"HER ŞEY O UĞURSUZ TABUTLA BAŞ-LADI.. BREZİLYADA GEMİYE O TA-BUTU ALMASAYDIK ŞİMDİ BURADA BUNLARI YAZMAYACAKTIM VE RIO STAR GALVESTON LİMANINA DOĞRU YOL ALACAKTI..."
"O SIRADA BEN DE BİR ŞEYLER HİSSETMİŞ MİY-DİM, YOKSA SADECE GEVEZE BİR TAYFANIN SÖZLERİ Mİ HEMEN KAPTANIN YANINA GİTME-ME SEBEP OLMUŞTU..."
BAZI TAYFALAR GEMİ-YE BİR ÖLÜ ALDIĞIMI-ZA HİÇ DE MEMNUN DE-ĞİLLER KAPTAN...
ŞİRKETİN EMRİ BU... BURADAKİ ACENTE-LERİMİZDEN BİRİ... CESEDİNİN MUHAKKAK AMERİKAYA GÖTÜRÜL-MESİ LAZIM.. YERLİ-LERLE ARASI İYİ DE-ĞİLMİŞ.. BİR KADIN MESELESİ GALİBA...
YERLİLERİN İNANCINA GÖRE Ö-BÜR DÜNYADA RAHAT YAŞAYABİL-MEK İÇİN VÜCUDUN EKSİKSİZ OL-MASI GEREKMEKTE.. İNTİKAM AL-MAK İÇİN ADAMIN CESEDİNİ PARÇALAMAK İSTİYORLARDI.. ŞİRKET BU YÜZDEN CESEDİN BURADAN GÖTÜRÜLMESİNE KARAR VERDİ.. HEM DE ÇABUK...
3

"HAREKETTEN BİRKAÇ GÜN SONRA UĞURSUZLUK KENDİNİ GÖSTERDİ... ŞAFAKTAN AZ ÖNCE NÖBETTEN AYRILDIĞIM SIRADA...,,
ÇALIŞMIYOR MU? BİRDEN BİRE ÇALIŞMAZ OLUR MU TELSİZ ALVAREZ
BEN DE ANLAYAMADIM SEBEBİNİ AMA BAZAN TUZLU SUYUN KRİSTALLERE TESİR ETTİĞİ OLUR.. ŞİMDİ BAKAR, ELİMDEN GELENİ YAPARIM...
HEMEN BİR ŞEYLER YAPIP TELSİZİ ÇALIŞTIRAMAZSAN KAPTANA HABER VER, OLUR MU?..
YAAAAAAAA!
"ÇIĞLIK ŞAFAK SESSİZLİĞİNİ BİR USTURA GİBİ BİÇTİ... AŞAĞIYA, GECE VARDİYASININ İŞLERİNİ ARKADAŞLARINA DEVRETMEK İÇİN BEKLEDİKLERİ YERE KOŞTUM...,,
NE HALT EDİYORSUNUZ BURADA?
BİR ŞEY YOK, DUFFY'YE ŞAKA YAPIYORUZ.. TABUTUN OLDUĞU YERE KİLİTLEDİK ONU...
İHTİYAR İRLANDALIYI HİÇ BU KADAR KORKAK SANMAZDIM.. KARILAR GİBİ ÇIĞLIĞI BASTI TABUTUN YANINA KİLİTLENİNCE...
NE BUDALA ŞEYLERSİNİZ HEPİNİZ.. ÇABUK ÇIKARIN ADAMI ORADAN...
SADECE ŞAKA YAPIYORDUK.. SÖYLEDİKLERİNİ BİR DUYSAYDINIZ.. YERDE SÜRÜNEN KARA BİR GÖLGE YAKALAMAK İSTİYORMUŞ ONU
NE MATRAK ŞEY...
"KAMARANIN KAPISI AÇILDIĞI ZAMAN HERKESİN TEBESSÜMÜ DUDAKLARINDA DONUVERDİ... İÇERİYE SÜZÜLEN IŞIK HUZMESİ ALTINDA GÖRDÜKLERİ MANZARA KARŞISINDA BİRAZ EVVEL KAHKAHA ATAN AĞIZLARDAN HAFİF BİRER ÇIĞLIK FIRLADI...,,
DUFFY... ALLAHIM..! DUFFY...

TELAŞA KAPILAN GEMİCİLER ÖLÜNÜN BULUNDUĞU TABUTU DA AÇTILAR.. FAKAT GÖRDÜKLERİ MANZARA KARŞISINDA DONUP KALDILAR.. HENÜZ ÜÇ BEŞ GÜNLÜK CESED İSKELET HALİNE GELMİŞTİ... ÖNCE ÇOK ŞAŞIRDILAR FAKAT İŞİ ANLAMAKTA DA GECİKMEDİLER. GEMİDE PANİK BAŞLAMIŞTI...
BU DA DUFFY GİBİ OLMUŞ...
BİR HAFTALIK CESETTEN SADECE KEMİKLERİ VE BİRKAÇ PARÇA KUMAŞ KALMASI ÇOK GARİP...
"KAPTANI UYANDIRMAK İÇİN DEHŞET İÇİNDE GÜVERTEYE FIRLADIĞIM ZAMAN SABAH GÜNEŞİ YÜKSELMEYE BAŞLAMIŞTI.. FAKAT, KAPTANIN KAMARASINA KADAR GİTMEME LÜZUM KALMADI...
KAPTAN LORCA..
PİS DOMUZLAR.. KORKAKLAR.. KAÇAKLAR...
KA-POW! KA-POW!
KAPTAN.. BUNLAR BİZİM TAYFALAR... NE YAPIYORLAR BÖYLE? DENİZ KÖPEK BALIĞI DOLU...
MANİ OLAMADIM.. ÇIĞLIKLARI İŞİTİNCE TELSİZ ODASINA BENDEN EVVEL GİRDİLER.. HER ŞEYİ GÖRDÜLER.. NE OLDUĞUNU ANLADILAR...
ALLAH AŞKINA SUAL SORMAYI BIRAK, DEDİĞİMİ YAP.. SEN SANCAK, BEN İSKELE TARAFINDAKİ BÜTÜN KAPILARI VE DELİKLERİ KAPAYACAĞIZ...
İYİ AMA TAYFALARIN GERİ KALANI AŞAĞIDA..
BİR ŞEYLER OLUYOR ORADA..
AŞAĞIDA OLANLARI BİLİYORUM.. TELSİZ ODASINDA GÖRDÜM HER ŞEYİ... AŞAĞIDAKİLERE YARDIM ETMEK İÇİN ARTIK ÇOK GEÇ...
ELİMİZDE HÂLA GEMİYİ VE KENDİMİZİ KURTARMA FIRSATI VARKEN ÇABUK DEDİĞİMİ YAP...
Devamı gelecek sayıda

BAYBORA' NIN OĞLU

KARAOĞLAN

Foto Romanımız

Çıktı!

Reji ve Senaryo

SUAT YALAZ

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi.Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına A.Galip Yavaşça.Yönetim yeri:Saadet Han kat 5 Caaloğlu İstanbul.Telefon:27 30 07.Dizildiği ve Düzenlendiği yer :Yavaşça Yayınları Baskı:Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası